

D E C I Z I E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Oleg Sternioală
Judecătorii – Iurie Bejenaru, Mariana Pitic,
Nicolae Craiu, Valeriu Doagă,

examinând recursul declarat de Vladislav Caraman și reprezentantul acestuia, avocatul Liliana Leancă, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Andrevlad”, în procedura falimentului simplificat, administratorul autorizat Oleg Munteanu, împotriva lui Vladislav Caraman cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil,

c o n s t a t ă

La 13 martie 2015, societatea pe acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Andrevlad” (denumirea prescurtată SRL „Andrevlad”).

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 17 martie 2015 (f.d. 10-12), a admis spre examinare cererea introductivă și a aplicat măsurile de asigurare de rigoare, desemnând în funcția de administrator provizoriu al SRL „Andrevlad”, administratorul autorizat Oleg Munteanu.

Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 04 mai 2015 (f.d. 13-15), a admis cererea introductivă și a intentat procedura simplificată de faliment față de debitorul SRL „Andrevlad”, desemnând în funcția de lichidator administratorul autorizat Oleg Munteanu.

La 21 februarie 2017, lichidatorul SRL „Andrevlad”, în procedura falimentului simplificat, administratorul autorizat Oleg Munteanu a depus cerere împotriva lui Vladislav Caraman cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil.

În motivarea cererii a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 27 decembrie 2011 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” împotriva SRL „Andrevlad” cu privire la încasarea datoriei.

Succesiv, la 13 decembrie 2011, executorul judecătoresc Grigore Stoian, prin prisma procesului-verbal de constatare nr.176-613/11 a dispus aplicarea sechestrului pe sumele de bani, bunurile mobile și imobile ale SRL „Andrevlad”.

Ulterior, la 22 martie 2013, executorul judecătoresc George Boțan a primit spre executare titlul executoriu nr. 2e-25/11 din 27 decembrie 2011, emis de Judecătoria Soroca și a dispus intentarea procedurii de executare nr.065-370/13.

Afirmă lichidatorul că pentru neexecutarea hotărârii judecătorești, precum și pentru neexecutarea obligațiilor prevăzute de Codul de executare, în privința debitorului insolubil a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție.

Totodată, la 22 octombrie 2014, executorul judecătoresc Grigore Stoian a comunicat creditorului SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” că, în baza încheierii Judecătoriei Economice de Circumscripție nr. 2e-6085 din 17 decembrie 2008, au fost transmise toate bunurile pe care le deținea SRL „Andrevlad”, și în concluzie, debitorul nu deține bunuri ce ar putea fi sechestrate întru asigurarea acțiunii în cadrul cauzei civile nr. 2e-25/11.

Lichidatorul evocă faptul că debitorul insolubil nu a efectuat careva plăți pentru achitarea datoriei constatate prin hotărârea nominalizată, astfel încât termenul de 30 de zile de depunere a cererii introductive expirând la 27 ianuarie 2012.

La fel, profilează că, fondatorul și fostul administrator al SRL „Andrevlad” a fost destituit din funcție la 15 ianuarie 2008, a fost eliberat din funcția de administrator al debitorului insolubil, însă, asociații debitorului insolubil nu au desemnat o altă persoană responsabilă de gestiunea societății. Astfel, vădește culpa fondatorilor în faptul că au lipsit societatea de administrare.

În această ordine de idei, remarcă faptul că, în cazul în care persoana juridică este lipsită de organul de administrare, unicul organ cu atribuții de gestiune este fondatorul acesteia, care și poartă răspundere pentru prejudiciile cauzate.

Lichidatorul opinează că, este incert motivul pentru care fondatorii debitorului insolubil nu au decis lichidarea acestuia în situația în care societatea a acumulat datorii de peste 3 089 920,59 de lei. Respectiv, această inacțiune a fondatorilor a dus la acumularea datoriilor debitorului, implicit și în mod direct la starea de insolabilitate a acestuia.

Subsecvent, indică faptul că ulterior intentării procesului, a expediat la adresa juridică a debitorului un ordin prin care a ordonat organelor de conducere ale întreprinderii, transmiterea tuturor actelor contabile. Totodată, menționează că a expediat conducerii debitorului notificări privind intentarea procesului de insolabilitate și desemnarea sa în funcția de lichidator.

În condițiile speței, lichidatorul relevă că, potrivit notei informative a Camerei Înregistrării de Stat sub nr. 232 din 21 aprilie 2015, asociați ai debitorului insolubil sunt Vladislav Caraman (începând cu 29 septembrie 2010) și compania „Torwell Services Corp” LTD (Panama).

Astfel, lichidatorul consideră că Vladislav Caraman este pasibil și urmează a fi atras la răspundere subsidiară, deoarece nu a depus cererea introductivă în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolabilității, acesta fiind responsabil pentru starea de insolabilitate a entității deopotrivă cu administratorul și contabilul.

Solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Andrevlad” și de a încasa de la fondatorul acesteia, Vladislav Caraman suma de 3 089 920,59 de lei, ce constituie totalul creanțelor validate ale creditorilor în cadrul procesului de insolabilitate; aplicarea măsurilor asiguratorii sub formă de sechestră în limita valorii acțiunii asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv mijloacelor bănești din patrimoniul persoanei urmărite.

Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 10 aprilie 2017 (f.d. 52, 53-59), a admis cererea lichidatorului SRL „Andrevlad” și a încasat de la Vladislav Caraman în beneficiul masei debitoare a SRL „Andrevlad” prejudiciul cauzat creditorilor în sumă de 3 089 920,59 de lei.

A încasat de la Vladislav Caraman în bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, taxa de stat în mărime de 25 000 de lei.

A aplicat sechestru asupra bunurilor și a sumelor de bani aflate în proprietatea lui Vladislav Caraman, inclusiv asupra celor care se află la alte persoane, în limita valorii acțiunii de 3 089 920,59 de lei.

La 26 martie 2018, Vladislav Caraman și reprezentantul acestuia, avocatul Liliana Leancă au declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, prin care solicită admiterea recursului și casarea hotărârii instanței de insolabilitate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare (f.d. 70-76).

În motivarea recursului menționează că, debitorul insolubil a fost administrat de către administratorul Igor Albot, totodată având și doi fondatori cu cote părți egale și anume: Vladislav Caraman și Alina Budu.

Relevă că, în anul 2010, când SRL „Andrevlad” deja era insolubilă, Alina Budu a cedat cota sa companiei „Torwell Services Corp” LTD.

Totodată, opinează că starea de insolabilitate a survenit în perioada când compania era gestionată de către Igor Albot, care a cedat toate bunurile către SRL „Sperana-PF com”, director al căreia este soțul fondatorului Alina Budu, Ion Budu care deținea prin cumul și funcția de contabil al SRL „Andrevlad”.

În această consecutivitate, consideră că instanța de insolabilitate neîntemeiat și ilegal l-a atras la răspunderea subsidiară doar pe Vladislav Caraman. Mai mult decât atât, ultimul, având în vedere starea sa de sănătate, încă de la începutul anului 2008 nu a participat la luarea deciziilor în cadrul SRL „Andrevlad”, acestea fiind luate în exclusivitate de administratorul întreprinderii – Igor Albot și fondatorul Alina Budu.

Aderent, invocă faptul că fondatorii societăților cu răspundere limitată nu se regăsesc în lista persoanelor care pot fi atrași la răspunderea subsidiară.

Succesiv, relevă că obligațiunea de a păstra și a transmite actele întreprinderii unui nou administrator îi revenea administratorului SRL „Andrevlad” – Igor Albot, iar în speță lichidatorul nu a demonstrat faptul transmiterii de către Igor Albot lui Vladislav Caraman actele SRL „Andrevlad” și respectiv că ultimul refuză să transmită aceste acte lichidatorului Oleg Muntean.

La capitolul dat, invocă și faptul că instanța de insolabilitate nu a aplicat prevederile Legii contabilității și prevederile art. 122 din Codul de procedură civilă, iar drept urmare neîntemeiat a concluzionat asupra vinovăției lui Vladislav Caraman.

Deopotrivă evocă faptul că nu i-a fost adusă la cunoștință hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, în baza căreia Igor Albot a fost radiat din Registrul de Stat ca administrator al SRL „Andrevlad” pentru ca Vladislav Caraman, ca fondator (asociat) al debitorului insolubil, să poată convoca personal Adunarea Generală extraordinară a asociaților SRL „Andrevlad” pentru desemnarea în funcție al unui nou administrator a societății.

În această ordine de idei, conchide că în speță nu a fost dovedit faptul că Vladislav Caraman a săvârșit intenționat careva fapte ce au dus la apariția stării de insolabilitate a SRL „Andrevlad”.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolabilității din cadrul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladislav Caraman și reprezentantul acestuia, avocatul Liliana Leancă, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, urmează a fi respins ca tardiv, din motive ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Articolul 356 din Codul de procedură civilă consemnează că, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Conform art. 445 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs;

In concreto tardivității recursului, Colegiul învederează că articolul 8 din Legea insolvenței prescrie în alineatul (1) că hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Aderent, art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă statuează că, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Astfel, coroborând dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței cu art.111 alin. (3) din Codul de procedură civilă și regulile de declarare a recursului consemnate în Capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs consideră că termenul de demarare a căii de atac începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice comunicării hotărârii judecătorești.

În condițiile speței, Colegiul reține că reprezentantul lui Vladislav Caraman, avocatul Liliana Leancă, care de altfel este și semnatară a cererii de recurs, a luat cunoștință de materialele cauzei civile la 02 martie 2018, fiindu-i eliberată, în această dată, copia hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, fapt confirmat prin recipisele olografe anexate la materialele cauzei (f.d. 65 și 67).

Respectiv, prin prisma art. 111 din Codul de procedură civilă, se deduce că termenul de 15 zile a lui Vladislav Caraman de a-și valorifica dreptul de a ataca în ordine de recurs hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017 a început să curgă la 03 martie 2018 – ziua imediat următoare datei calendaristice comunicării reprezentantului acestuia actului judecătoresc de dispoziție, iar ultima zi fiind data de 19 martie 2018, ora 24.00.

Corelând ipotezele relevate, Colegiul conchide că, în speță, a fost omis termenul legal de declarare a recursului, or, cererea de recurs a fost depusă la 26 martie 2018. Prin urmare, recursul declarat urmează a fi respins ca tardiv, deoarece recurentul și reprezentantul acestuia cunoscând soluția pronunțată de instanța de apel și intervalul de timp acordat pentru contestarea acesteia, nu au făcut uz de acest drept în interiorul termenului legal.

În contextul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a

subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza *Brumărescu împotriva României*, cauza *Marckx împotriva Belgiei*).

În cauza *Melnic împotriva Republicii Moldova*, Curtea a constatat violarea art. 6 §1 al Convenției (securitatea raporturilor juridice) – admiterea, într-o cauză cu privire la recuperarea prejudiciilor, a unui recurs depus peste termen, fără a se expune asupra obiecției reclamantului că recursul este tardiv.

Având în vedere faptul că, recurentul și reprezentantul acestuia nu au solicitat repunerea în termenul de procedură pentru declararea recursului, *completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvențității din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție* ajunge la concluzia respingerii recursului declarat de Vladislav Caraman și reprezentantul acestuia, avocatul Liliana Leancă, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, ca fiind tardiv, circumstanță ce împiedică examinarea recursului în fond, or, în caz contrar s-ar aduce atingere dreptului părții adverse la un proces echitabil consacrat de art. 6 CEDO.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvențității, art. 356 și art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvențității din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

A respinge recursul declarat de Vladislav Caraman și reprezentantul acestuia, avocatul Liliana Leancă, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017.

A menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Andrevlad”, în procedura falimentului simplificat, administratorul autorizat Oleg Munteanu, împotriva lui Vladislav Caraman cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Valeriu Doagă